

Kui teisel hauko kaewad sa,
Saad isse sisse langeda.
Kui armastame teine teist,
Ei siis sa kurja tehtud meist.

4. Kõnne jätkud.

Seestpididne innimenne.

Sokrates ütles ühhe illusa priske nore mehhe wasto: „rāgi, et ma sind näaksin!”

Pilkja kasso.

Kolm pilgest juhtusid ühhe wanna Judi wasto, kedda nemmad seltsis tahtsid diete narrida. „Terre hommikust issa Abraam,” ütles essimenne. „Terre lõunast wanna issa Isak,” hüdis teine. „Terre õhtust wanna issa Jakob,” karjus kolmas takka peäle. — „Teie eksite, ausad herrad, keif,” wastas Juud naerdes, „minna ei olle Abraam, ei Isak egga Jakob; minna ollen Saul, se Kisi poeg, kes wäljaläks omma issa ärrakad.

dunud eeslid otsima: et wata immet, siit ollen ma neid leidnud.”

Dige otsus.

Üks kohtosaks, üks pealik ja üks õppetaja tullid seltsis postiga ühte wäikesse linna, kus postimaja ka wõderaste trahter olli. Ausad reisijad leidsid agga ühhe ainsa modi, mis iggamees ommale sowis; ükski ei tahtnud mahha õlge peäle heita.

Trahteri meistre pallusid ommale otsust teggema, kelle õigus olleks wõdis maggada.

„Minna ollen 15 aastat seäl seäl linnas farmissoni wäe peäl seisnud!” ütles pealik. — „Minna 20 aastat kui peamees seäl seäl linnas kohto peäl istunud!” surustles kohtosaks. — „Minna, ausad herrad,” rākis õppetaja, „ollen 25 aastat õppetaja ammetit üllemel piddanud.”

„Nüüd,” ütles trahteri perremees, „nüüd on teie waidleminne korralt otsas.” — Teie, wäe wallitseja herra, ollete 15 aastat seisnud; Teie, kohto tallitaja herra 20